

خلاصه

چشم‌انداز اقتصادی جهان ۱۱

چشم‌انداز اقتصادی جهان^(۲) در ژانویه ۲۰۱۱ متفاوت است، ولی باید گفت که بر میزان ریسک‌ها افزوده شده است.

پیش‌بینی می‌شود که رشد اقتصادی جهان در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ حدود ۴/۵ درصد باشد که از رشد پنج درصدی سال ۲۰۱۰ کمتر است. به علاوه، انتظار می‌رود که رشد واقعی تولید ناخالص داخلی اقتصادهای پیشرفته و نوظهور به ترتیب معادل ۲/۵ و ۶/۵ درصد باشد. البته هنوز ریسک‌های رو به پایین قوی‌تر از امیدهای رشد بیشتر می‌باشند. تراز منفی اقتصادهای پیشرفته و بازار مستغلات هنوز در حال نزاع و باعث نگرانی عمده است، به‌ویژه در برخی از اقتصادهای منطقه یورو که به علت گران شدن اعتبارات بانکی و دولتی، بر ریسک‌های مالی افزوده شده است. ریسک‌های جدیدی هم به‌واسطه قیمت کالاها، به‌ویژه نفت و ناپاوری‌ها در زمینه ژئوپولیتیک و افزایش قیمت دارایی‌ها در اقتصادهای بازار نوظهور در حال شکل گرفتن است، ولی توان بالقوه بهبود شرایط نیز در کوتاه مدت وجود دارد که ناشی از بهبود تراز شرکت‌ها در اقتصادهای پیشرفته و تقاضای قوی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه است.

با وجود پیدایش چالش‌های جدید، بسیاری از چالش‌های قدیمی نیز نادیده گرفته شده‌اند. در اقتصادهای پیشرفته تا زمانی که مزدها معتدل است، انتظارات تورمی ثابت و کنترل شده و اعتبارات بانکی محدود است و باید سیاست‌های پولی حمایت‌کننده برقرار باشند. در عین حال، موضع سیاست مالی باید به صورت مسیر مداومی با انسجام و اصلاح مالکیت به‌همراه اصلاح مقررات و نهادها باشد. این امر، به‌ویژه در ایالات متحده آمریکا پراهمیت است تا خطر بی‌ثباتی جهانی بر بازار اوراق قرضه محدود شود. در واقع، برنامه سیاستی آمریکا در سال ۲۰۱۱ از هدف ایجاد انسجام منحرف شده و به سمت گسترش و انبساط رفته و باید تلاش شود تا کسری مورد پیش‌بینی برای سال ۲۰۱۱ کاهش یابد. هدایت معیارهای احتیاطی حرکتی در این زمینه است. ولی برای ایجاد تأثیری چشمگیر در مورد کسری‌ها در میان‌مدت، کاربرد معیارهای وسیع‌تری چون اصلاحات مالیاتی و تأمین اجتماعی امری اساسی است.

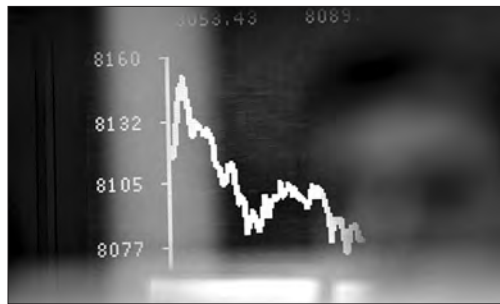
سیاست مالی مورد لزوم فوری در ژاپن همانا حمایت از بازسازی است. با اجرای بازسازی و شناخت بیشتری از میزان خسارت‌ها باید به مرتبط ساختن مخارج بازسازی با

کارشناسان صندوق بین‌المللی پول معتقدند که به طور کلی، بهبود اقتصادی در حال قوت گرفتن است، ولی هنوز نرخ بیکاری در اقتصادهای پیشرفته زیاد است و در اقتصادهای نوظهور هم خطرات جدیدی در سطح اقتصاد کلان در حال شکل گرفتن می‌باشد. در اقتصادهای پیشرفته، حرکت از تقویت تقاضای بخش عمومی به سمت بخش خصوصی است و از نگرانی بابت احتمال تقویت رکود به واسطه کاهش حمایت‌های مالی دولت کاسته شده است. شرایط مالی جهان نیز رو به بهبود، ولی شکننده است. در بسیاری از اقتصادهای پیشرفته، تقاضای قوی است و داغ کردن اقتصاد باعث جلب توجه سیاست‌گذاری شده است. اقتصادهای پیشرفته، به‌ویژه در جنوب صحرای آفریقا، به رشد سریع و مداومی دست یافته‌اند. افزایش قیمت مواد غذایی و سایر کالاها برای خانوارها به صورت تهدید درآمده و بر فشارهای اجتماعی و اقتصادی افزوده است (به‌ویژه در خاورمیانه و شمال آفریقا). قیمت نفت از ژانویه ۲۰۱۱ رو به افزایش است و اطلاعات موجود در زمینه تولید و عرضه، از جمله ظرفیت اضافی برای تولید، به این نکته اشاره دارد که اختلالات موجود دارای آثار ملایمی بر فعالیت‌های اقتصادی است. زلزله ژاپن عوارض انسانی وحشتناکی داشته، اما پیش‌بینی می‌شود که آثار اقتصاد کلان آن محدود می‌باشد، هر چند که عدم اطمینان در این زمینه رو به افزایش است.

در مجموع، با رشد قوی از یک سو و رشد کمتر عرضه نفت از سوی دیگر، پیش‌بینی رشد حقیقی تولید ناخالص داخلی کشورها برای سال ۲۰۱۱-۱۲ اندکی با پیش‌بینی

**پیش‌بینی می‌شود
که رشد اقتصادی
جهان در سال‌های
۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ حدود
۴/۵ باشد که از رشد
پنج درصدی سال
۲۰۱۰ کمتر است.**

در برخی از
اقتصادهای منطقه
یورو، به علت
گران شدن اعتبارات
بانکی و دولتی، بر
ریسک‌های مالی
افزوده شده است.

شرایط اقتصادی در میان مدت ضروری است. این امر مستلزم اقدام خیلی از کشورها است، به ویژه تعدیل عمده در اقتصادهای دارای کسری زیاد و انعطاف ارزی بیشتر و اصلاحات ساختاری که سبب حذف تورش‌ها برای تقویت پس‌انداز در اقتصادهای دارای مازاد ارزی می‌شود.

در مورد عکس‌العمل‌های سیاستی مطرح شده در اینجا، توافق وسیعی به چشم می‌خورد، ولی با عبور از اوج بحران در حال حاضر، الزام به اجرای این سیاست‌ها و تمایل به همکاری سیاستگذاران در حال تنزل است. با وجود مشکلات اقتصادی سیاسی در اقتصادهای پیشرفته، تأخیر در تعدیل مالی اشتباه خواهد بود. به علاوه، در حالی که حذف نابرابری‌ها در اقتصادهای دارای مازاد ارزی که سبب تقویت پس‌انداز می‌گردد و باعث تقویت رشد و حصول انسجام مالی در اقتصادهای پیشرفته می‌گردد، پیشرفت اندک در یک جبهه نباید بهانه‌ای برای عدم اقدام در جبهه دیگر شود. همچنین، تأخیر در تعدیل نرخ ارز با توجه به وجود فشارهای تورمی در اقتصاد بازارهای نوظهور اشتباه خواهد بود. تا اقتصادهای پیشرفته سیاست‌های انقباضی را در پیش نگیرند، بسیاری از اقتصادهای بازار نوظهور توان اعمال سیاست انقباضی بیشتر را نخواهند داشت. وظیفه سیاستگذاران هم این است که مقامات قانونگذاری خود را مجاب نمایند که این گونه سیاست‌های اقتصادی به نفع اقتصاد است (بدون آنکه به اقدام دیگری توجه کنند).

ترجمه و تلخیص: کامران سپهری

یک استراتژی مالی روشن برای کاهش بدهی‌های دولتی در میان مدت توجه شود.

با وجود پیشرفت‌های قابل توجه در منطقه یورو، بازارها نگران کشورهای هستند که تحت فشار بازار قرار دارند و چیزی که برای آنها لازم است، عبارت است از تأمین مالی کم هزینه و قابل انعطاف جهت حمایت از تعدیل مالی، اصلاح ساختار بانکی و اصلاحاتی برای گسترش رقابت و افزایش رشد. به طور کلی، لازم است از طریق آزمون جاه‌طلبانه اعتماد^(۳) و بازسازی ساختار تأمین مالی مجدد بانک‌ها به اعتماد بیشتری رسید. به علاوه، اصلاح ساختار مالی جهانی در دستور کار باقی خواهد بود.

چالش پیش‌روی بسیاری از اقتصادهای نوظهور در حال توسعه، جلوگیری از تبدیل شرایط شبه رونق به داغ شدن اقتصاد (تورم) در سال جاری است. با رسیدن تولید به ظرفیت کامل خود، فشارهای تورمی بوجود می‌آید و در این زمینه، افزایش بهای سوخت و غذا و هزینه زیادی در زنبیل مصرف دارد که باعث تقاضا برای افزایش حقوق می‌گردد. هنوز نرخ بهره واقعی کم است و سیاست‌های مالی همراه تراز دوران قبل از بحران می‌باشد. با توجه به شرایط ادواری و خارجی کشورها، اقدام لازم برای آنها متفاوت است، ولی به طور کلی، سیاست اقتصادی کلان انقباضی‌تر برای بسیاری از اقتصادهای نوظهور بازار محور، لازم است.

در مورد اقتصادهای دارای مازاد (که بسیاری از آنها ارز خود را مدیریت می‌کنند و مسایل مالی ندارند) کنار گذاشتن سیاست‌های پولی حمایتی و افزایش برابری ارز برای حفظ تعادل داخلی - کنترل فشار تورمی و جلوگیری از رشد بیش از حد اعتبارات - و کمک به تعادل مجدد تقاضای جهانی، ضروری است.

بسیاری از اقتصادهای دارای کسری، باید سیاست‌های پولی و مالی انقباضی‌تری را بکار برند و احتمالاً در کوتاه مدت از ارزش پول خود بکاهند.

برای برخی از اقتصادهای دارای مازاد و کسری، رشد شدید اعتباری و افزایش قیمت دارایی‌ها می‌تواند هشداری از لحاظ برهم خوردن ثبات مالی باشد. سیاستگذاران این اقتصادها به زودی مجبور هستند برای حفظ ثبات و ایجاد نظام مالی با انعطاف‌تر اقدام نمایند.

بسیاری از اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه، باید از خانوارهای فقیری که با قیمت‌های زیاد مواد غذایی دست به گریبان هستند، به گونه‌ای هدفمند حمایت کنند.

پس از بحران، مجدداً جریان سرمایه به سوی اقتصادهای بازار نوظهور شروع شد، ولی با افزایش نرخ‌ها از حداقل خود در اقتصادهای پیشرفته، ممکن است دوباره سرمایه به سمت این اقتصادها برود. با توجه به شرایط خاص کشورها و فرض وجود سیاست‌های احتیاطی در آنها، معیارهای تعدیل جریان‌های ورودی سرمایه می‌تواند از شکندگی بخش واقعی اقتصاد آنها بکاهد، ولی این معیارها جایگزین سیاست‌های انقباضی کلان نمی‌باشند.

بهبود بیشتر تعدیل تقاضای جهانی برای تقویت بهبود

1) International Monetary Fund, April 2011.

2) World Economic Outlook (WEO).

3) Ambitious Trust Test.